

Son Sayfam

– saklı bahçe · 24 Nisan 2022

Kalp yangın yeri iken buluştuk her dakika
Küllerimizden doğduk biz ki zümrüdüanka
Tam iki buçuk sene anladım filhakika
İşte bu sayfalar ki en edebi hatırat...

Sen gizli hazinemdin çil çil harflerin yağdı
Kalem seni harcarken bazen nekes dimağdı
Zaman huzur ararken gönülse yanardağdı
Patladı olur olmaz bastırılan hissiyat...

Muhabbetin deryayken silinir mi hatırda
Bir sen bir de ben varken sayfalardaki sırda
En vurucu dizeler bilmem hangi satırda
El emeğim göz nurum işlediğim hüsnühat...

Bazen karadan akı seçtiğimiz o fecir
Bazen çağlar ötesi bazen cilalı devir
Akıp giderken şiir tüm zamanlardan tehir
Yaydım kalan yıllara geçerken ömrühayat...

Kimleri yazmadım ki yitirdik bazısını
Bakıp da hüznünlendim edebi yazısını
Şairler iyi bilir yüreğin sızısını
Satır aralarında gizlenir türlü feryat...

Kalabalık duygular daraltınca bir nevi
Zaman:gamı kör geçe, yer:edebiyat evi
Kurguyla sarılısam da her durumda münzevi
Gecenin sığınağı kalbimdeki barikat...

Yüreği kazıdıkça ilham eyledi ifa
Cefası sefasıyla sadık akdimdi vefa
Sol elimin yükünü taşıyorken her sayfa
Doldurduğum satırlar en değerli hasılat...

Düşündüm şu defteri baki olur mu acep

Yelkovanı sokar mı dolanıyorken akrep
Harflerin deryasından akıyorken mürekkep
Bilmem hangi damlada saklandı ab-ı hayat...

Anılarım canlanmış kaptanın dillerinde
Can çekişmiş şiirim doktorun ellerinde
Mecnun bile dolaşmış aklımın çöllerinde
Her söz cambazlığıma sirkim olmuşsun bizzat...

Telefon aşkı gibi sündürdüm muhabbeti
Hadi kapat diyorsun..hayır önce sen kapat!..

Aslıhan Savaş

(Edebiyat Evi ile başladığım defterin son sayfasına ait şiir)